

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského kmene TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH,
určený všem jeho členům, rodičům, příznivcům, kamarádům...

ročník 20 / číslo 202

Poslední akce roku 2008 - Vánoční nadílka.
Byli zde Vlci, Medvědi, Koníci a samozřejmě i vedení.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci prosinci roku 2008.

Slovo šéfredaktora

Za okny se tiše snáší bílý sníh, kraj pod závěsemi ztich', srdce v každém roztává, vánoční čas nastává... Venku mrzne až praští a máme tady polovinu ledna roku 2009. Je dávno po Vánocích, ale určitě v každém z nás zůstává na tento tajemný čas nějaká hezká vzpomínka...

Také v tomto již
dvoustém druhém čísle

„Březové kůry“

můžete zavzpomínat na šavanskou vánoční nadílku spolu se Stopařem, který ji pro Vás v tomto čísle zachytil textem i obrazem. Vánoční nadílku z pohledu organizátora popisuje take degandawida Ohiyesa.

Tato „Kůra“ přináší i pohled do historie kmene Shawnee, a to přispěním náčelníka Mičkinikwy, který popisuje historii lakrosu na zábřežsku, ale také historii jednoho z nejvýznamnějších klanů zábřežského šavanského kmene.

Nechybí tentokrát ani družinové stránky Medvědů a Koníků, jen Vlci zase trochu zaspali...

Z dalších akcí, které se konaly v měsíci prosinci loňského roku, si můžete připomenout v

Ohiyesově podání výpravu do hlavního města.

Dočtete se také, jak skončil příběh Černého Vlka, který pro Vás poskytuje Tuwanakha spolu s Tateyopou a dozvíte se něco málo o tom, jak Indiáni pěstovali a sklízeli plody přírody.

Je tu čas, kdy za okny se snáší sněhové vločky, vtírají se nám za límce, jakoby se chtěly také trochu ohřát pod našimi kabáty a příroda spí zimním spánkem... Přesto ale můžete zavzpomínat na parné léto, neboť v tomto čísle „Březové kůry“ otevíráme miniseriálek o táboře roku 2008. Prvním článkem, který přináší rádce Vlků – Grizzly – je vylíčení „vlčího“ yksuiapi...

Na závěr nechybí ani fotostránka z prosincových akcí...

Protože v 201. čísle „Kůry“ nebylo z čeho vybírat, neboť bodování členové nedodali žádný příspěvek, tak v čísle 204 se pokusíme vyhodnotit nejlepší článek z čísel 202 a 203. Takže – hlavně vy bodování – pište, tvořte, posílejte články o čemkoliv, co si myslíte, že by mohlo druhé zajímat! Vždyť za každý z příspěvků do časopisu můžete získat cenné body a pokud bude právě Váš článek vyhodnocen jako nejlepší, čeká na Vás i bodová prémie navíc!!!

Mot

Stránka Medvědů

V minulé Medvědí stránce jsme na adresu naší družiny nešetřili chválou, a musím říct že až na zhoršenou docházku, za kterou naši členové vesměs nemohli, bych se teď mohl opakovat. Naše družinovky, které probíhají každou středu od čtyř do půl sedmé, trávíme opakováním šifer a uzlů a přípravě scénky na vánoční nadílku. Samozřejmě pokračujeme v naší etapové hře a v plnění OP 2000/3000.

V měsících listopadu a prosinci fungovala naše družina ve složení:

Šmodrch- rádce

Betty- 2. podrádkyně, nástěnkářka

Dan- vedlejší topič

Radek- hlavní topič

Lišák- 1. Podrádce, hlavní uklízeč

Honza- watchkeeper

Komanč- schodomet

Kuba- nováček

Teď bych chtěl využít BK k jedné naší etapě: kdo mi na začátku příští schůzky odevzdá vyluštěnou šifru **psárnvcáseatejanesevrx** polepší si v etapové hře o 3 zlatá zrnka. Pokud ji někdo odevzdá alespoň nevyluštěnou, získá tím 1 zrnko.

Takže hodně štěstí do nového roku 2009!

Šmodrch

Koníci, v měsíci prosinci.

V prosinci jsme na schůzkách mimo jiných obvyklých aktivit, jako je hraní her aj. snažili navštívit naši scénku. Jak to dopadlo jste mohli posoudit sami – pokud jste si ovšem nenechali ujít Vánoční nadílku.

Vybírání herců do našich rolí však nebylo zcela lehké, a dokonce se muselo párkrát změnit. Hlavní roli dostal Milan, co by soused vlastníci čuníka – čili další hlavní roli hrála Evička, co by čuník. Další hlavní role patřila Katce alias druhému sousedovi, vlastníciho trabanta. Neméně významné byly role Marečka, který měl za úkol předvést pořádnou zimu a sněžnou činěnici a samozřejmě taky Adámka – lékaře ke kterému měl soused s čuníkem dojet, což se neuskutečnilo díky námraze, tudíž čuník zdech.

Zdárně se povedlo scénku navštívit a později bez větších problémů předvést a určitě si zasloužíte pochvalu:)

Na Vánoční nadílku přišli všichni výše jmenovaní a bohužel jsme postrádali Ondru, Vášu a Holuba. Taky Dominik, který má teď nějaké problémy s prospěchem, ale věřím, že se to brzy vyřeší a budeme ho opět moci přivítat ve svých řadách.

Na nadílce jsme se všichni dobře nabaštili, nasmáli se kouskům ostatních družin či vedení:) a konečně taky došlo na dárky, a myslím, že snad nikdo neodešel alespoň bez nějaké malé pozornosti od kamarádů.

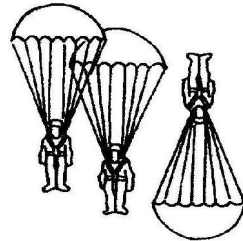
Za Koníky.....Helča.

Tři úkoly pro Koníky

- 1) Jeden z těchto dvou ptáčků odlétá na zimu do teplých krajín, druhý u nás zůstává. Víte, jak se jmenují a který z nich nás na zimu opouští, aby se s novým jarem zase vrátil?

- 2) Na tomto obrázku s parašutisty se mi pořád něco nezdá. Pomůžete mi zjistit, co to je?

- 3) Na konec by mě zajímalo, jestli poznáte tohoto hada? Už jste se s ním někdy setkali???

Mot

Vánoční nadílka

20. prosince 2008

Vánoční nadílka je každoroční nedílnou součástí oddílového kalendária a její železné pravidelnosti dosahuje snad už jen oddílový tábor. Čili i v roce 2008 tato velmi populární akce samozřejmě proběhla. Letos byla v naší kmenové klubovně a měl ji na starost Ohiyesa, který ji zároveň moderoval v roli existenciálního básníka Jean-Paul Sartra. Ve vyhráté klubovně se nás sešlo něco přes dvacet a ve čtyři odpoledne začal program. Hned na začátek měl moderátor Sartre (tedy ne skutečný Sartre, ale Ohiyesa) připravené vypečené soutěže, kterých se ale účastnili jen

Jean-Paul Sartre

členové klanu starších, zatímco ostatní Šavani na ně sázeli.

Harry Potter

Vypečené soutěže to byly proto, že v některých šlo skoro o život! V první bojoval Drak proti Netopýrovi v pojidání vánoček bez použití rukou. Druhá (asi nejvražednější) hra byla určená pro Tarzana, který měl během tří minut vypít litr a půl perlivé minerálky. Tarzan to přežil. Ve třetí hře měl Stopař za úkol během časového limitu vybrat z lavoru s (perlivou a sladkou) minerálkou bonbony pouze pusou. Taky přežil, ale bylo to taktak. Ve čtvrté soutěži pak Wyoming skákal přes latku. Tady byl jediným reálným nebezpečím pouze nízký strop, ale naštěstí k žádné tragédii nedošlo. Ten, kdo

Okusování jablek

v těchto sázkách vydělal nejvíc, obdržel tuším čokoládu, což je značně nepoměrná cena k utrpení, které museli soutěžící prožít.

Následovala směs scének, několika dalších soutěží a taky pár písniček. Scénka vedení zachycovala nebezpečnou situaci v parku, kde uchyl v kabátu (Ohiyesa) přepadá hezké slečny (Stopaře, Draka a Netopýra). Scénka Medvědů vyprávěla příběh o Harrym Potterovi, který byl náramně veselý, všichni v něm umřeli (kdyby alespoň jedna scénka nadílky takto neskončila, bylo by s naším oddílem cosi divného), i když děj mi zcela unikl. Moc pěkná byla i scénka Vlků, se kterou vypomohl Šmodrch. Zachycovala operaci malého pacienta (Javora) a operující doktoři (Šmodrch s Grizzlym) zkrátka nebyli úplní profíci. I Koníci měli moc povedenou scénku. Předváděli děj jedné veselé písničky, v níž někdo půjčí v zimě kamarádovi trabanta na letních gumách.

Jedna z dalších zmiňovaných soutěží měla předpovědět, kdy se která dcera kmene vdá. Například na Helču to čeká už za dva roky, zatímco u Betty to vyšlo tuším na šestnáct let. A poslední, také hodně veselá soutěž, spočívala v pojídání zavěšeného jablka opět bez použití rukou. Tady vyhrál Lišák. Součástí odpoledního programu ale bylo i vyhlášení oddílové Javorové nažky a Javorového listu za měsíc listopad a ke konci zábavného programu přišel i Dan Nekonečný (zase v podání Ohiyesy).

Po všech scénkách a soutěžích přišel na řadu tradiční rituál zapalování 13 svíček. A potom co se v klubovně rozzářil stromek, přišel Děda Mráz (ale ve skutečnosti to byl Drak) v kožichu a s pytlém plným dárků. Jako obvykle všichni byli aspoň trochu hodní, protože mám dojem, že každý nějaký ten dárek dostal. Třeba Javor nebo Lišák, který dostal myslím i plyšáky, museli být hodní pořádně,

protože měli dárků plnou náruč. Po rozdávání dárků už se v klubovně jen uklízelo a domů jsme se rozešli kolem sedmé hodiny. Poděkování za příjemnou a velice zábavnou nadílku zaslouží mimo hlavního organizátora Ohiyesy i Mot, který připravil výborné chlebičky. Bylo to pěkné, díky!

Stopař

Historie lakrosu

Seigo lakrosáci a soukmenovci,

když jsem se rozhodl napsat článek o lakrosu, tak jsem sáhl na staré zábřežské midewiwinské materiály a pomohla mi i kniha od Hiawathy, kde zachytil můj článek pro BK někdy před 15 lety. V něm jsem popsal začátky lakrosu zde na zábřežsku a rád je pro vás znovu napíši. Začíná nová doba indiánského lakrosu a Shawnee budou stát v první řadě.

Takto se hrál lakros na Velkých hrách v roce 2008

.....První pokus začít hrát lakros se u nás udál na táboře Skaláků, Stopařů a Žab v roce 1980. Vzpomínám si, že to bylo hodně odvážné se o tuto hru pokoušet. Lakrosové hole jsme si vyráběli podle vzpomínek na kmen Bílý orl Praha, který před lety tábořil u Horních Studének a zde si většina tehdejších členů poprvé sáhla na lakrosku. Lakrosky byly dřevěné a Pražáci nám je půjčovali neradi. Přes tento pokus hra upadla v zapomnění a až teprve pozvání na Velké hry Midewiwinu – první ročník – přinesl pro Čerokí Zábřeh zkušenost k nezaplacení. Tehdy Čerokí byli poraženi v zápase Neskenonem 24:1 – snad největší porážka v historii. A to kluky pěkně naštvalo! Já byl tehdy na vojně, ale hned po návratu v roce 1984 jsem začal organizovat první setkávání zájemců o lakros. hrálo se místo branek na věžičky z cihel, sněhové sněhuláky a postupně jsme se vypracovali a získali ostatní oddíly – Žáby, Arbo, staré odchovance oddílů k vytvoření Zábřežské lakrosové ligy. Ta se v té době snad hrála jen v Praze a možná i v Brně. Zábřeh se stal moravskou baštou lakrosu a časem se přidaly týmy až z Olomouce. Z mnohých hráčů se stali velké osobnosti tohoto sportu.

V roce 1993 přišel náš kmen s myšlenkou pořádat Indiánský turnaj, kde se bude hrát indiánským způsobem – dřevěná lakroska, oblečení, volnější pravidla. Zájem byl velký a dodnes mnozí vzpomínají na velké zápasy týmů Ponca, Oswego a nás – Shawnee!.....

V tomto roce se uskuteční již desátý ročník a budeme jej organizovat společně s posledním vítězem turnaje – postřelmovskou Poncou, kterou založil a

dlouhá léta vedl bojovník Modré Želvy – Barry – a právě v jeho ruku bude letošní příprava našeho týmu.

!!! Staň se členem našeho týmu !!!

V plánu akcí najdete zmínku, že každých 14 dní se bude konat lakrosový trénink na DDM v Zábřezě. Pro pravidelné účastníky bude vyrobeno šavanské lakrosové triko a připravujeme i nějaké přátelské zápasy s oddíly, které se lakrosu také věnují. Teď ale musíme začít trénovat a sehrát se. Každý sám může zkoušet, co s lakroskou dokáže a generace Šmodrcha, Dušana, Grizzlyho, Radka, Dana, Lišáka může mnohé dokázat!

První letošní trénink je již 9. ledna 2009.

Tabulka historického bodování lakrosových turnajů

1993	1994
<ol style="list-style-type: none"> 1. Stopa Skalice 2. Modrá Želva Šavani 3. Omaha Postřelmov 4. Horský Lev Zábřeh 5. Stopaři Zábřeh 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Shawnee Zábřeh 2. Bambas Blansko-Skalice 3. Ponca Postřelmov 4. Oswego Praha 5. Stopaři Zábřeh 6. Oglala Frýdek 7. Lidé od řeky Postřelmov
1995	1996
<ol style="list-style-type: none"> 1. Shawnee Zábřeh 2. Oswego Praha 3. Ponca Postřelmov 4. Bambas Blansko 5. Walowa Brno 6. Delawaree Bludov 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Oswego Praha 2. Stopaři Zábřeh 3. Shawnee Zábřeh 4. Bludskal – Bludov + Skalička 5. Ponca Postřelmov
1997	1998
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ponca Postřelmov 2. Oswego Praha 3. Shawnee Zábřeh 4. Delawaree Bludov 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Shawnee Zábřeh 2. Ponca Postřelmov 3. Oswego Praha 4. Žižaly Blansko 5. Delawaree Bludov 6. Tate o šota Místek
1999	2007
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ponca Postřelmov 2. Shawnee a Blansko 3. Delawaree a Tate o šota 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Shawnee Zábřeh 2. Delawaree Bludov 3. Ksigudan Žatec 4. Sacagewa Mělník a Mazaskazi Zábřeh
2008	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ponca Postřelmov 2. Shawnee Zábřeh 3. Konestoga a Ksigudan 4. Mazaskazi Wanča Zábřeh 	

Náčelník kmene Slavomír Václavský - MIČKINIKWA

Historie klanu Modré Želvy

Vznik klanu Modré Želvy se datuje do začátku roku 1982, kdy se tento klan stal jedním ze zakládajících kamenů kmene Čerokí. Založili jej Mičkinikwa, Habas a Jestřáb. Ale dlouho netrvá a Habas a Jestřáb odcházejí a do klanu přichází Tokeito a Ajagu. Začátky klanu jsou spojeny s plněním Orlich per.

Roky 1983-84 jsou roky útlumu. Teprve v roce 1985 po návratu Mičkinikwy z vojny je do klanu udělán nový nábor, kdy do Modrých Želv přichází Ohiteka, Klokán a Takatoka. Klan nabral směr indiánský a začínají se vyrábět korálkované věci, objevují se nová pěkně zdobená roucha, netypické ozdoby. Také se hodně jezdí ven, ale hlavně se pracuje ve vedení Čerkokí (Stopařů).

V roce 1986 přistupují Tonkahiska s Delfínem a hlavně Delfín/Tiskemanis se přidává k indiánské polovině klanu. Mnozí odcházejí, ale jsou znovu nahrazováni novými. Prvním náčelníkem klanu se stal Ajagů, druhým Ohiteka a třetím Tiskemanis; v současné době vede rod Želv Sachem Mičkinikwa. Ale vraťme se ještě k historii.

Orlí Sagamor Barry

Sachem Tateyopah

V roce 1987 odchází Mičkinikwa z klanu a zakládá Horské Lvy a v klanu zůstává Tiskemanis, Tokeito, Takatoka, Tonkahiska, Šimpanz, Ajagů, Lišák a Hurikán. V roce 1988 Modré Želvy vystupují společně s Horskými Lvy z kmene Čerokí, který se rozpadá, a zakládají kmen Šavanů. Zbytky Čerokí vstupují do Šavanů a vznikají rody Manato, Mývalové a Medvědi. Ovšem čas je neúprosný a zájem o spolupráci a rozvoj indiánských tradic v klanu upadá a tak v roce 1989

všichni bojovníci odchází a do klanu se vrací Mičkinikwa, který celý rok pozvedá sám štít Modré Želvy. V roce 1990 se do klanu dostává Kecal a později Komár. Opět se staví na tradicích Modrých Želv a hledání nových věcí, které by obohatily naši činnost. Modrá Želva za svou dobu zhotovila a vlastní klanový wampum, původní ještě kreslený štít, první korálkovaný štít z roku 1984, velký štít a štít 9 želv, v majetku klanu je také klanové týpí a klanové košile. Náčelník Želv nosí znak želvy v mušli, který je putovní.

Rok 1990 je důležitý pro nový rozvoj klanu Modrých Želv. Přicházejí další členové a klan se stává největším klanem. Mezi jeho členy v té době patří vám dobře známý Skaniatario, Barry, Agitan a Mičkinikwa. Mezi tehdejší velikány kmene patřil také Sachem Komár a také Chlup, kteří později stáli u vzniku ligového kmene Horských Lvů.

Sachem Skaniatario

Modrá Želva zvítězila v kmenové soutěži, kdy nasbírala neuvěřitelných 3.122 kg papíru a výrazně tak napomohla kmenové kase. v té době také začal vycházet klanový časopis Želvák.

Sachem Sokol

V roce 1993 klan turnaj Indiánského lakrosu končí na druhém místě za Blanska.

Druhá etapa klanu smrtí náčelníka Agitana v jsou to především Mičkinikwa, kteří nesou

Nynější členové Náčelník Tatyopah, Sachem Sokol, všichni jsou v kmeni před tomu říkám želví život.

Sachem Náčelník Mičkinikwa

organizuje první na Drozdovské Pile a výběrem města

Modré Želvy končí roce 1995 a další roky Skaniatario, pochodeň klanu.

klanu tedy jsou: Mičkinikwa, Sachem Orlí Sagamor Barry a rokem 1991 - já

Želva se dožívá vysokého věku a bojovníci tohoto nejstaršího zábřežského klanu jsou toho důkazem.

Pro BK náčelník Mičkinikwa

Vánoční nadílka

20.12. 2008

Jedna z mála akcí, kde může kdokoliv dostat dáreček a přitom může zlobit celý rok! Letošní vánoční nadílka byla situována do naší klubovny, což jí dalo jistě onu správnou kmenovou / vánoční atmosféru. Nadílka začínal v 16:00 kdy všechny rody, plus Koníci a členové Klanů starších zaujali pozice na program.

Letošní nadílku moderoval Ohiyesa aka Jean Paul Seiter, francouzský existencialista a uvítal všechny přítomné a hned rozdával mezi přítomné cukroví a chlebičky.

Čekalo nás hromadu soutěží, her a písniček. Mičkinikwa si připravil malé povídání o pravé vánoční atmosféře čímž i nadílku zahájil, následovala písnička za doprovodu Tarzanovi kytary. Ohiyesa následně ohlásil že se snad ukáže Dan Nekonečný a jeho kapela Šum – Švistu čímž vypukl zmatek, slavná osobnost zde??? Na myšlení, ale nebyl čas o pravdivosti této informace, protože následovala hazardní soutěž „ Tipni si vedoucího“. Úkolem bylo vsadit dle svého uvážení několik bodů na vybraného jedince z klanů jestli splní zadaný úkol. Jako první se ukázal netopýr a Drak v souboji kdo sní více a rychleji vánočku, díky velkému apetitu vyhrál Drak a jako vítěz si za cenu odnesl vánočku. Druhým úkolem bylo pro Stopaře vylovit z lavoru bonbóny, jež plavali v minerálce. To sice způsobilo zrudnutí očí, ale úkol se Stopařovi povedlo splnit. Třetím úkolem bylo pro Tarzana vypít 1,5 litru minerálky do 3 minut, avšak i přes velkou žízeň se to nepovedlo. Následně bylo pro Mičkinikwu udělat kotoul, což lehce zvládl a jako poslední se ukázal Wyoming při přeskoku přes tyč. Zde sice byli menší obtíže, ale Wyoming nepřeskočil! (Sice na poprvé ano, ale počítal se druhý pokus). V této soutěži vyhrál bez konkurenčně Radek v nejlepších odhadech a vyhrál

Scénka Koníků

čokoládu.

Následovali scénky, jako první se představilo část vedení a jejich scénka s exhibicionistou.

Následovala scénka Medvědů a jejich pojetí Harryho Pottera, jež skončilo velice tradičně – všichni na konci scénky umřeli. Koníci se představili se scénkou na motivy písničky La-la-la (nebo tak nějak, holt si to již nepamatují) Jinak za zmínku jistě stojí velice pěkné kostýmy a odvaha našich nejmenších členů. A jako poslední účinkovali Vlci a jejich scénka o dobře provedené operaci slepého střeva.

Následně dostal Ohiyesa telefonát, že Dan Nekonečný přijel a následně dokonce i vystupoval se svojí světelnou show!!!

Ku závěru nadílky jsme si zazpívali pár koled a pak již jen rozsvícení stromečku.

Dan Nekonečný

Mičkinikwa, který se tohoto úkolu zhostil, vybral ze všech přítomných 13 osob, jenž měli tu čest zapálit jednu svíčku na stromečku. Každý kdo zapaloval si tuto poctu zasloužil neboť, zapálit jednu ze 13 svíček je odrazem činnosti v kmeni. Poté co stromeček vzplál (a to doslova) se přihnal Děda Mráz a rozdál každému dárečky ze svého bezdného pytle. Následovalo již jen rozbalení dárečku a veselý odchod domů.

Ohiyesa

Bimbova výstava

Praha, 13. 12. 2008

Tato výprava byla určena jako dárek pro oddíl od Rady Orlich Per k Vánocům a jakožto dárek byla naprosto zadarmo!

Jeli jsme do Prahy na výstavu Bohumila Konečného – Bimby, ve složení: Ohiyesa, Tateyopah, Betty, Dan, Radek a Miša. Tím pádem nás bylo šest co že je tak akorát na výlet. Jak jsem již napsal, jeli jsme na výstavu autora mnoha kreseb pro skautské časopisy, dobrodružné knihy a další publikace.

Cestu vlakem jsme měli pohodlnou, protože Tateyophu napadlo koupit místenky což je v naprosto plném vlaku výborné!

A navíc Radek s Mišou sebou vezli plný batoh řízků s chlebem, což mě osobně „ochutilo“ cestu. Při příjezdu do Prahy na nás čekal Soewah, jenž nás provedl po Praze a hlavně ukázal kde je Obecní dům, v němž se výstava konala. Na samotné výstavě jsme byli asi hodinu, na čemž jsme se vydali do Náprstkova muzea, kde se nachází stálá expozice domorodých kultur většiny světa – obzvláště pak indiánů. Zde nás ještě před prohlídkou opustil Soewah, jenž musel odejít. Opět jsme brouzdali jistou chvíli po muzeu a nakonec jsme se vydali na objevování památek Prahy. Trasu jsme si zvolili velice jednoduchou:

Náprstkovo muzeum – Karlův most – Pražský hrad – Zámecké schody – Metro na Václavák a Hlavní nádraží. Cestou jsme koukali na co šlo a kritizovali co šlo... třeba na Pražském hradě nás nikdo neočekával, na Karlově mostě bylo moc turistů, metro mělo zpoždění dvě minuty a tak dále. Jinak například pro Radka to bylo vůbec po prvé kdy mohl Prahu pořádně vidět, takže někteří z nás zažívali své první životní zkušenosti. Fotili jsme se kde to šlo jak můžete vidět z fotek.

Ke konci naší cesty jsme se rozhodli mrknout na vánoční trhy, které měli být na Václavském náměstí.....jak mi ale později došlo, tak byli na Staroměstském náměstí... Koukli jsme ještě do Levných knih na Václaváku, jestli mají opravdu levné knihy a pak jsme se odšinuli na vlakové nádraží, kde jsme vyčkali asi 45 minut na IC, kde jsme si již bez místenek uzurpovali místa k sednutí,

My a Svätý Václav

Pražský Hrad

domů je to přece daleko!!!!

Ohiyesa

Yksuiapi Vlků

Yksuiapi nás, jako vždy, zastihlo nepřipravené a to ve čtvrtek 3.7.2008, šestý den mého pobytu na Drozdovské pile. Krátce po svačině byl svolán nástup, kde byl vyhlášen onen urychlený odchod do 10 minut.

Odpochovali jsme z tábora směr Hoštejn, kde jsme nastoupili do vlaku, který jel...do Blanska. Stále jsme však nevěděli, co je cílem našeho „výletu“.

V Blansku vzalo několik vyvolených útokem místní supermarket Lidl. Vrátili se se zásobou minerálek a myslím že taky s trochou čokolády. Po krátkém odpočinku před obchodem, jsme vyrazili do místní nčasti Těchov. Ač to byla jedna ze čtvrtí Blanska, působila jako malá zapadlá vesnička s jedním obchodem, kde jste si museli objednávat pečivo den dopředu.

Společná fotka Vlků a Žab na Macoše.

V Těchovu jsme zakotvili právě před místním obchodem. Bylo nám zde oznámeno co nás čeká a nemine. Cíl naší družiny byla protentokrát propast Macocha a Kateřínské jeskyně.

Jako dozor jsme fásli Ohiyesu a již pouze jako družina jsme vyrazili. Jelikož se pomalu ale jistě začínalo stmívat, rozhodli jsme se vyhledat vhodné místo k přečkání noci. Nakonec na nás vybafla geniální

Erik právě přistává.

mýtinka v lese nedaleko vesničky.

Ihned jsme se pustili do stavby dvou jehlanů, protože tma již klepala na dveře. Za chvíli jsme na práci skoro neviděli a navíc se stalo to, co by po tak krásném a slunečném dnu nikdo nečekal, začalo pršet. Zpočátku jen tak poprchávalo, ale než jsme dostavili stany, rozpršelo se celkem masivně. Věci jsme schovali pod igelit, nacpali se do spacáků a pokusili se zalehnout, moc to ale nešlo. V prvním stanu nás bylo pět a ve druhém jsme byli čtyři, což je na stany typu „oddílový jehlan“ až příliš a nikdo nemohl ani natáhnout nohy. Návíc zhruba po hodině snahy o spánek začalo hřmít, což byl poslední hřebíček na naši rakev.

Ráno stále pršelo, a protože stany nevydržely neustálý nápor vody, prosáky a naše spacáky taktéž. Po zpáteční cestě do vesnice na malý nákup přes pole na tom nebyly nejlépe ani naše boty a ani ponožky.

Ohiyesa se tento malý problém pokusil napravit a proto koupil všem igelitové pytlíky do kterých jsme si zabalili nohy. Špatný nápad to nebyl, sáčky však měly extrémně omezenou trvanlivost, po prvním kilometru se prorhli.

Naše cesta se od nákupu ubírala zpět do lesa, kde jsme pokračovali po zelené stezce do Kateřinských jeskyní. Cesta byla opravdu zajímavá, jelikož jsme museli neustále přeskakovat potoky a potůčky, které se zde po večerní bouřce objevili.

U pokladny do jeskyní jsme shodili batohy a Komanč s Danem se vesele pustili do konverzace s pokladní.

V jeskyni byla dost kosa, což pro naši promočenou družinu nebylo to pravé. Při prohlídce jsme si také poslechli jakýsi úryvek vážné hudby, už nevím jaký, abychom mohli pozorovat výtečnou akustiku hlavního dómu. Ještě v nedávné době se prý v těchto prostorách pořádaly koncerty, avšak pro narušení statiky byly zrušeny.

Náš rod na pokladně u Kateřinských jeskyní.

Po skončení prohlídky jsme opět pocítili „teplo“, které bylo venku. No nic, lepší než uvnitř. Nyní byl náš oděv spíše navlhlý než mokrý, stále nám ale byla zima.

Záhy jsme našli stezku, která vedla přímo k Macoše. Byla trochu do kopce. Členstvo však uchlácholili věty jako: „Už jen kilák!“, „To dáme!“ apod. Během cesty už nikdo kaluže neřešil. Do vody nebo vedle - vyšlo to nastejno.

V cíli na nás čekal nádherný pohled do Macochy a občerstvení v podobě místního bufetu. Zde naše družina potkala také Žáby, které měly s námi společný tento cíl cesty. Několik členů zde dokonce dostalo malý dárek od (pravděpodobně) japonských turistů – sáček s instantními nudlemi.

Zbytek cesty do dalšího místa nebyl problém. Byla to Jedovnice, kde jsme se měli setkat s ostatními družinami a mimo jiné taky se vykoupat na místním koupališti, i když o tom jsem za stávajícího počasí nespolehal.

Po chvíli nicnedělání v Jedovnici na náměstí dorazili konečně i Medvědi a Káňata. Někteří se rozběhli koupit si denní tisk, někteří se rozběhli pro nějaký ten proviant.

Za chvíli jsme se však opět sbalili a vyrazili směr místní koupaliště. Představovali jsme si něco jiného, ale většina špinavou vodou nepohrdla a začala drancovat vodní klouzačku, jenž stála asi 3 metry od našich batohů. Tuhle část jsme si užili opravdu nejvíc a myslím, že na tom byly stejně i ostatní rody. Následně jsme se svezli autobusem do nedalekého Adamova, odkud jsme vyrazili na Nový Hrad. Cesta vedla zpočátku po rovině, záhy však rovinu vystřídal ostré stoupání. Na hrad jsme dorazili jen tak tak, že nikdo neumřel na totální vyčerpání.

Avšak vynaložené úsilí stálo za to. Hrad byl fakt super, k večeři jsme si opekli kabanos a každý dostal 0,5l Greny, což byla taková vynikající chmelová kofola. Večer se ještě zpívalo u ohně a pak jsme všichni ulehli ke spánku. Tuto noc jsme již nespali ve stanech ale v prostorách hradu. Ti, jejichž spacák byl suchý mohli spát na čtverhrané věži nad bránou, což byl skutečně nádherný a neopakovatelný zážitek. A ti co měli spacák stále vlhký, strávili noc v maém kamrlíku na půdě domku majitele.

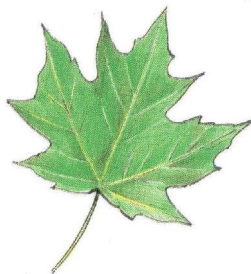
Ráno jsme sesbírali suché cely, které jsme dali večer sušit a sbalili jsme také již suché spacáky. Po snídani jsme vyrazili na vlak do Blanska. A pak z Hoštejnského nádraží opět do tábora, kde nás čekala TEPLÁ sprcha.

Za družinu Viků Grizzly

Jak Severoameričtí Indiáni pěstovali a sklízeli úrodu

Domorodí Indiáni v oblasti Velkých lesů (na východě dnešních Spojených států) sbírali každé jaro javorovou šťávu. Tato tekutina se uchovávala ve vědrech, vyrobených obvykle z březové kůry. Do nádob s javorovou šťávou házeli Indiáni rozžhavené kameny, aby ji přivedli k varu. Tato šťáva byla společnou potravinou kmenů po celém Severovýchodě amerického kontinentu.

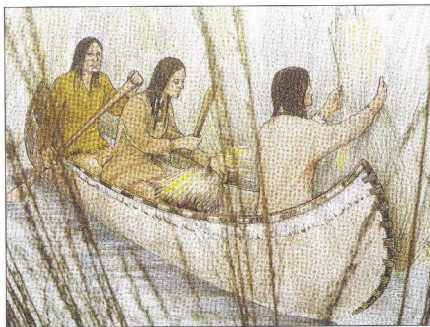
Javorová šťáva byla důležitou složkou potravy domorodých Američanů a její jarní sklizeň byla významnou událostí roku. Indiáni vyvrtali do kmene javoru otvor, kterým potom chytali vytékající šťávu do nádob vyráběných často z březové kůry. Pak ji vařili ve velkých kotlích, až byla hodně hustá. Získali tak velice výživný a sytý nápoj, plný energetických látek.

Mýdlovník – anglicky soapberry – roste v subtropických oblastech Spojených států. Rostlina způsobuje malátnost, protože obsahuje chemickou látku zvanou saponin. Indiáni používali mýdlovník jednak jako přírodní čisticí, jednak také na otupení ryb, které mají rády mýdlovníková semena. Domorodí lovci pak takto omámené ryby z rybníků a jezer mohli snadněji vylovit.

Národ Ojibweů, který žil na severním pobřeží Hořejšího jezera, byl národem usedlejším než jeho sousedé. Ojibweové se soustředili především na lov jeseterů a na sběr divoké rýže. Tato rostlina se sklízela z travníků, které se nalézaly hojně v blátivých vodách jezer a řek. Sběr se prováděl přímo z kanoe a to koncem léta. Muž kormidloval člun do vysoké trávy a dvě ženy trhaly náručí trávy přímo za jízdy; pak s trsy trávy tloukly o dno kanoe, aby se rýžová zrna vysypala. Kmen Menominee sklízel více rýže, než mohl sám spotřebovat, a tak se rýže potom používala jako platidlo obchodech s Winnebagy, nejbližšími sousedy Menomineů. Výměnou za rýži obdrželi Menominee od Winnebagů přebytek jejich sklizně obilí a tabáku.

Indiánská (divoká) rýže je vodní rostlina. Roste ve stojatých vodách lemujících Hořejší a Michigenské jezero. pro lidi z této oblasti tvořila vždy nezbytnou složku jejich stravy. Sklizeň se prováděla z kanoe koncem léta. Během této činnosti popadalo velké množství zrní zpět do vody, což způsobilo, že mohla znovu vzejít nová úroda. Zrní se sušilo na slunci a vítr se postaral o její očistění od plev. Divoká rýže se vařila a jedla často spolu s javorovou šťávou.

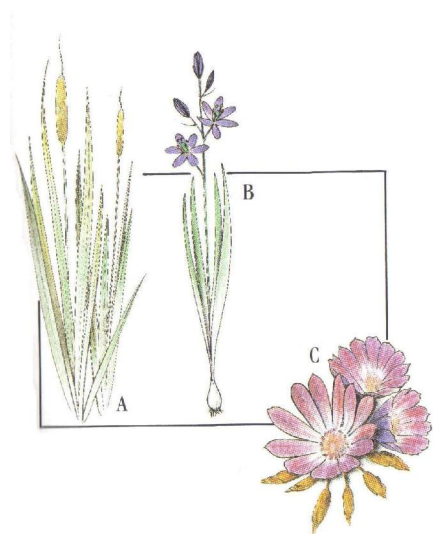

Lidé žijící v oblasti Velké Pánve (dnešní státy Nevada, Utah, Oregon, Idaho,

Sklizeň divoké rýže

Wyoming a Colorado) žili kočovným životem. První Američané, kteří s nimi přišli do styku až někdy počátkem 19. století, je nazývali „diggers“ (kopáči), protože lidé těchto kmenů získávali potravu tak, že vyrývali ze země kořeny rostlin, ale také hmyz, housenky, hady, ještěrky nebo malé hlodavce. Když se během roku vrátilo teplejší počasí, stěhovali se tito Indiáni do vyšších poloh do mírných nadmořských výšek. V září pak sklízeli borové šišky ze stromů vysokých až 10-12 metrů, které rostly na svazích hor mezi hradbami jalovců. Protože stromy rodily šišky přibližně jednou za dva roky, byli vysíláni zvědové s úkolem najít stromy, na kterých je právě úroda. Pak se vrhli všichni – muži, ženy i děti – do česání borovicových šišek. Jedli semena, která byla jednou ze základních složek jejich potravy.

Tyto tři rostliny byly důležitou součástí stravy domorodců Velké Pánve:

a) Orobinec širokolistý mohl dosahovat výšky až 2,5 m. Mladé výhonky této rostliny se jedly syrové nebo upravené na kaši. Usušený kořen se často rozemílal na mouku.

b) Camassia quamash je druhem šeřiku s křehkými modrofialovými květy. Jedlé jsou jeho cibulky, tedy kořeny.

c) Hořčičný kořen je malá rostlinka s bílými nebo světle nachovými květy a roste v zalesněných územích. Jedly se především jeho kořeny.

Kromě toho pěstovali indiánští rolníci v hojné míře kukuřici, obilí, dýně, brambory, slunečnice, melouny, přičemž většinou rolníci – Yumanové – používali pokrokové metody zavlažování polí.

Domorodí rybáři, lovci a rolníci nalézali v obrovských, nekonečných lesích veškerý potřebný materiál pro výrobu zbraní i pro stavbu domů a kůlových ohrad na obranu vesnic. Aby si ulehčili kácení stromů, na některých místech je vypalovali. Potom osekávali, hloubili a sypali pískem dřevo pomocí nářadí vyrobeného z kamene, kostí nebo škeblí. Sloupli kůru ze stromů a pak ji lisovali a nařezávali na jednotlivé archy. Ty potom používali k pokrývání stěn a střech svých obydlí a také k výrobě kanoí. Nejdelsí a nejohravnější lýková vlákna se používala k výrobě pevných provazů a sítí.

Zkrátka – Indiáni celého amerického kontinentu, ať už to byly kmeny vnitrozemí nebo národy prérí či lesnatých oblastí, dobře věděli, jak co nejlépe využít darů přírodního okolí...

Příště – krátce o některých rituálech.

Podle knihy „Atlas of Indians of North America, Gilbert Legay“ pro BK zpracoval

Mot

Fotostránka z prosincových akcí

Fotka z výpravy na výstavu do Prahy

Znovu v Praze - Radek
studuje mapy

Koníci Drápal, Mareček a Adámek
a Helča na vánoční besídce

Medvědi - Lišák, Javor, Betty,
Radek, Dan a
Koník Evík -
vánoční besídka
a chlebičky

Drak jako "Děda Mráz"

Wyoming,
Javor a Ohiyesa

Černý Vlk – Lov v Bílém pohoří

Pro BK připravil Tuwanakha

Obsah tohoto čísla

Slovo šéfredaktora (Mot).....	2
Koníci, v měsíci prosinci (Helča).....	4
Vánoční nadílka (Stopař).....	5
Historie lakrosu (Mičkinikwa).....	7
Historie klanu Modré Želvy (Mičkinikwa).....	9
Vánoční nadílka (Ohiyesa).....	11
Bimbova výstava (Ohiyesa).....	12
První vpomínka na tábor 2008 – Yksuiapi Vlků (Grizzly)	13
Jak Severoameričtí Indiáni pěstovali a sklízeli úrodu (Mot).....	15
Fotostránka z prosincových akcí.....	17
Černý Vlček – Lov v Bílém pohoří (Tuwanakha).....	18
Obsah tohoto čísla.....	20

Příští redakční rada: Na kmenové radě
Uzávěrka příštího čísla: V sobotu 7. února 2009

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh

číslo 202, náklad 40 výtisků, vyšlo v lednu 2009

Šéfredaktor: Tomáš Šlampa - Mot, Zábřeh

kontakty: tel. 605 707 919, e-mail MotDFC@atlas.cz, ICQ 471 478 651

www.skauting.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!
